

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

- 1. ΔΕΥΤΕΡΑ.** Ναοὺμ προφήτου, Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
- 2. ΤΡΙΤΗ.** Ἄββακοὺμ προφήτου, Μυρόπης μάρτυρος, Ἄββακοὺμ ὁσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάση.
- 3. ΤΕΤΑΡΤΗ.** Σοφονίου προφήτου, Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου.
- 4. ΠΕΜΠΤΗ.** Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Αὐδήμου.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Βαρβάρας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρι· «Καὶ νῦν· Τίς μὴ μακαρίσει σε» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ὁσίου». Ἀπολυτίκια, τῆς ἁγίας· «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ'

έορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας). Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Σάββα εὐρίσκεται καὶ εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «*Καὶ νῦν· Δέσποινα πρόσδεξαι*»⁴⁷.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' έορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ ὁ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπειοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὡσαύτως αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων παρὰ τὸ χωρίον Ἀκρωτήριον Λεμεσοῦ καὶ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τὸ χωρίον Ὁροῦντα Μόρφου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' έορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

47. Τὸ ὀριζόμενον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*» ἀρμόζει μόνον ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Δ'

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως».

Κοντάκιον· «Ἐν τοῖς μύροις, ἅγιε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου·
«*Ἡγεμονίας τὸν θρόνον*».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἴδου πεπλήρωται*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, καὶ
νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστίν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Λόγους ζωῆς, Πάτερ σοφέ*».
Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «*Τὸν προφήτην Ἠλίαν*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὴν οὐράνιον πύλην*».

Ἄφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Δ' ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος τῆς Κς' Κυριακῆς· «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε».

Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Λουκᾶ.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, Παταπίου ὁσίου, Τυχικοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο', Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Τυχικοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύλληψις τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Κανόνες, ὁ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας). Ἀπολυτίκια, τῆς ἀγίας, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἀγίας· «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἴκουμένη». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου, Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν μονὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος παρὰ τὴν Τρεμετουσιάν.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων, Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου, Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὁσίων ζήτηε εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρῳριανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Ε΄

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε». Δόξα· «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ». Κοντάκιον· «Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων σήμερον».

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας».

Καὶ νῦν τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν Προπατόρων εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· «Εἰς δρόσον τοῖς παισί».

Ἄφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὰ δύο τῶν Προπατόρων· «Πατέρων μνήμην σήμερον» καὶ· «Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἄγνή, Παρθένε, ἄχραντε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων· «Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε, ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΗ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἑβδ. Λουκᾶ.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγγαίου προφήτου, Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ, Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν Παίδων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὅμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Διονύσιος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' στιχηροῦ, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».

«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται τὸ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον ὠρισμένον τριῶδιον (ἢ διῶδιον ἢ κανὼν) τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ

στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. (Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη δοξαστικόν, ἀπολυτίκια λέγονται τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον). Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος (ἢ οἱ προεόρτιοι) μετὰ τῶν εἰρμῶν (ὁ πρῶτος) καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἠ' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον (τὸ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Διὰ τὴν σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. (Διὰ τὴν σήμερον· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ»).

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδεῖα.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ζ'

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ». Δόξα· «Καὶ τρόπων μέτοχος».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Παρθένε πανάμωμε, Θεοῦ» καὶ τὰ 3 τῶν πατέρων· «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον».

Δόξα τῶν πατέρων· «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Χαίρετε, προφηταὶ τίμοι».

Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον· «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τῶν πατέρων· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον τῶν πατέρων· «Βολίδες ἀστράπτοντες». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἄκουε, οὐρανέ». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (21ῆ Δεκεμβρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Ὁ ἀπρόσιτος Θεός», διὰ δὲ τὴν β'· «Θαῦμα παράδοξον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς μὲν τὸ α' τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοή τῶν πατέρων· «Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσισε».

Ἄφ' 5' ᾠδῆς: τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος· «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*» καὶ· «*Τῆς σῆς, Παρθένε, κυήσεως*», τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Καταβασίαι: «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ 5' ἀναστάσιμον· «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τῶν πατέρων· «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «*Ἄρόν σου τὴν φωνὴν*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας*».

«*Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ*».

Δόξα τῶν πατέρων· «*Τῶν νομικῶν διδαγμάτων*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Λουκᾶ.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ἡ ἅγια, Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος.

Τῷ πρωτῷ. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ τῶν Χριστουγέννων, ὡς κατωτέρω.

Ὁρα Α΄.

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σοῦ ἐστίν». Ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α΄ χορός· τὸ α΄ ἰδιόμελον· «Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου» (ἄνευ στίχου).

Ὁ β΄ χορός· τὸν στίχον· «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος» καὶ τὸ β΄ ἰδιόμελον· «Νῦν προφητικὴ πρόρρησις».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα».

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν».

Ὁ γ΄ χορός· τὸ γ΄ ἰδιόμελον· «Τάδε λέγει Ἰωσήφ».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ ἱερεύς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὁρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ώρα Γ΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ώρα τάξιν, ἀλλ’ εἰς το β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος: «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ’ ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Μετὰ τὴν εὐχήν: «Δέσποτα Θεέ», ἀρχεται ἡ

Ώρα ς΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν,» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησίαν». Καὶ ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ώρα τάξιν, ἀλλ’ εἰς τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος: «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ’ ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Μετὰ τὴν εὐχήν: «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἀρχεται ἡ

Ώρα θ΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Ὁ δι’ ἡμᾶς γεννηθεῖς». Καὶ ψάλλει ὁ β΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον: «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης». Ὁ α΄ χορὸς τὸν στίχον: «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην» καὶ τὸ ἰδιόμελον: «Ὅτε Ἰωσήφ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος: «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β΄ χορὸς. Εἶτα ὁ α΄ χορὸς: «Δόξα». Ὁ β΄: «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον: «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», λέγων ἐκ γ’ τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολούθως λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ

προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Μὴ δὴ παραδώης*» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», λέγονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, παραλειπομένων τοῦ «*Πιστεύω*», τοῦ «*Πάτερ ἡμῶν*» καὶ τοῦ «*Εὐλογῆσω τὸν Κύριον*», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν⁴⁸. Εἶτα γίνεται ἀπόλυσις καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου⁴⁹. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α' ἀνάγνωσμα· «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν*», ἀπαγγελιομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 5 στίχων. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκειται τὸ

Ζ' ἀνάγνωσμα· «*Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*». Μετ' αὐτὸ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τοῦ τροπαρίου· «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου*» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Μάγους ὀδηγήσας*», ἀπαγγελιομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 5 στίχων. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Εὐθὺς τὸ

Η' ἀνάγνωσμα· «*Προσέθετο Κύριος*».

Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός*» καὶ ψάλλεται τὸ τρισάγιον.

48. Ἐν ταῖς ἐνορῖαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ συνήθως παραλείπονται.

49. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θεϊας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἀπόστολος: «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως».

Εὐαγγέλιον: «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα».

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος καὶ καθ' ἐξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνα-
κλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, φάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων
τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησις σου,
Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησις σου, Χριστέ» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύρι-
ος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς: «Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος,
μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς: «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Χριστὸς γεννᾶται» καί· «Ἔσωσε λαόν».
 Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ' ὠδὴ τῶν
 κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν
 τῶν ἄνω στρατευμάτων».
 «Μυστήριον ξένον».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα».
 «Ἐξαίσιον δρόμον».

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα».
 «Νηγεγνὲς μάγων».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».
 «Ἠκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

Στίχ. «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».
 «Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Στίχ. [«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου
 Θεότητος τὸ κράτος».
 «Τύπους ἀφεγγεῖς».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
 ἐκ τῆς κατάρας».
 «Πόθου τετευχώς».

Καταβασίαι. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον
 ξένον» καί· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ..., Στέργειν
 μὲν ἡμᾶς».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» (τρῖς).

Αἵνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ Χριστὸς», μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δὲ ἀκα-
 ταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθὺς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον·
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα
εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσιν,
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς».
Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Στίχ. «Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Στίχ. «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου,
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰσοδικόν. «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, ψάλλον-
τάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Ἡ γέννησίς σου».

Κοντάκιον. «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ α' κανόνος· «Μεγάλυνον,
ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον».

Κοινωνικόν. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ
στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου γίνεται κατάλυσις εἰς
πάντα. Τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων (5ῃ Ἰανουαρίου) τηρεῖται πλήρης νηστεία (ἀποχὴ
οἴνου καὶ ἐλαίου), ἐκτὸς ἐὰν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ὁπότε γίνεται κατά-
λυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α. Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ. Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Παράδοξον μυστήριον», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρῖς). Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς».

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρῖς). Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ» καί· «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ;» δις ἕκαστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἡ Παρθένος σήμερον» καὶ τὸ καθίσμα· «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός» (25ῃ Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου (26ῃ Δεκεμβρίου) καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἴτα, ἡ καταβασία· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκει τὸν Δεσπότην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» (τρῖς). Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι». Δόξα· «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστὸς» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν». Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς 26ῆς Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Σήμερον ἡ Παρθένος ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν· «Λύτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ

ἽΟρθρω ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασαίαι· «Ἐσωσε λαόν» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου καταλιμπάνεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων, ἕκαστος εἰς 4. Καταβασαίαι, αἱ ἱαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ πρωτομάρτυρος. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον». Ἀπόστολος τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Τῶν δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῶν ἀγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 26ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Δόξα· «Βασιλείον διάδημα».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» (25ῃ Δεκεμβρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων: «Τὸν θεοπάτορα πάντες».

Δόξα τῶν θεοπατόρων: «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου: «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν θεοπατόρων: «Ἰερέων μνήμη».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τῶν θεοπατόρων: «Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (28ῃ Δεκεμβρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν: «Παράδοξον, πιστοί», διὰ δὲ τὴν β': «Αὐλῶν ποιμενικῶν».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μνήστορος εἰς 4 μετὰ στίχου: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν ἀγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου εἰς 4 μετὰ στίχου: «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα: «Πατὴρ ὡς ἀληθῶς». Δόξα, καὶ νῦν: «Χορὸς τῶν προφητῶν».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ συναξάρι-

ον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Καταβασίαι αἱ ἱαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τῶν θεοπατόρων· «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν» καὶ τὸ μεθέορτον· «Εἰκόνοσ ἧς μετέβαλον» (28ῃ Δεκεμβρίου).

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα: «Αἶμα καὶ πῦρ».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημεῖωσις. Εἰθίσται εἰς τινὰς ναοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν νὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων ἁγίων νηπίων, Μαρκέλλου ὀσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων νηπίων.

30. ΤΡΙΤΗ. Ἀνυσίας μάρτυρος.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν τῇ Θ´ Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς). Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ (τῷ καθ' ἡμέραν). Μετὰ τὸ α' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καί, μετὰ τὸ β', τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος. «Σήμερον ἡ Παρθένος ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».